

CÂY DỪA NƯỚC

Trần Quý Trâm

Để góp vui cho Tập san Y Khoa Huế Hải ngoại, tôi xin kể một câu chuyện vui mà nhân vật chính truyện là tôi. Tôi xin thú thật với các bạn là mười mấy năm sống dưới chế độ xã hội chủ nghĩa, chuyện buồn cũng nhiều, nhưng chuyện vui thì quá loạn, mà là toàn chuyện thực (không phải chuyện tiểu lâm) mà tôi tin chắc các bạn ở Mỹ đi tản sau 1975 không có những chuyện vui đó.

Số là sau 7 năm làm việc tại Bệnh viện Đại lộ (Quảng Nam-Đà Nẵng), tôi được đổi về Bệnh viện Quận 2 thuộc thành phố Đà Nẵng, đầu năm 1982. Khoa nội cán bộ trước đó do Bác sĩ Lê ngọc Vinh phụ trách. Anh Vinh là một tín đồ Tin lành ngoan đạo, nên trong lúc chữa bệnh cho các cán bộ hưu trí nằm tại khoa nội, những bệnh khó chữa, thì anh nói xa nói gần đến Chúa, động tới mấy cán bộ mấy chục tuổi đảng góp ý, nên bị đổi qua khoa khác và tôi thay thế. Trước đó, khi tôi phụ trách phòng cấp cứu, về petite chirurgie, tôi thường dùng novocaine gây tê tại chỗ (số thuốc cũ để lại). Sau thời gian nghỉ phép mấy ngày, tôi thấy ở phòng cấp cứu có hàng chục chai novodrin (thuốc của Tiệp Khắc, chỉ dùng inhaler trong trường hợp suyễn) nằm lẩn lóc, tôi hỏi anh Bái (Y tá cũ): “Bữa nay sao bệnh nhân suyễn nhiều vậy?” Anh trả lời: “Bác sĩ Tâm dùng để chích gây tê tại chỗ, để may vết thương đó.” Tôi choáng váng, vì anh BS bộ đội này làm với novocaine. Tôi hỏi BS bộ đội Tâm, thì anh trả lời: “Vì tớ bắt chước anh đó!” Trời đất quỷ thần ơi, mấy người bị thương đều bị BS bộ đội Tâm khâu may bằng thuốc suyễn Novodrin. Sau đó chuyện tới tai Lãnh đạo Bệnh viện, tôi được cử phụ trách Khoa nội. Cán bộ bệnh nhân ở khoa này, đa số là cán bộ hưu trí, công an, v.v... chẩn đoán ngoại chẩn đa số là viêm tiết niệu. Khoa Dược chỉ có Tétracycline 250mg do Công ty Dược Đà Nẵng chế, mà lại quá ít, không đủ nhu cầu của bệnh nhân. Tôi biết đến 90% mấy cụ cán bộ này là bị bở “ống khói”. Mà thuốc thì không có nên tôi có ý kiến là chữa bằng Đông Y, cũng là chính sách của đảng là 80% phải là thuốc Đông Y. Trong buổi giao ban, tôi đề nghị: “Bệnh viêm tiết niệu khoa ta quá nhiều, phải chữa bằng cây dứa nước.” Tất nhiên Bệnh viện đồng ý, và giao cho Khoa Dược cung cấp cây dứa nước. Theo tôi biết cây dứa nước danh Pháp khoa học là *Nypa fructicans* họ cau *Arcaceae*, Đông Y dùng để giải nhiệt, tăng khí lực... Mà đã bị viêm tiết niệu uống thuốc giải nhiệt bằng (cây dứa nước) là đúng chính sách rồi. Nói về Khoa Dược, có Dược sĩ Cát ở Liên đoàn 71 quân y cũ. Sau khi đi cải tạo về được làm ở Khoa Dược Bệnh Viện quận 2. Dược phụ trách đi tìm cây dứa nước, phái đoàn Khoa Dược phải mất mấy ngày ròng rã đào ở các bãi sinh mới khâu về mấy cây dứa nước, rồi đến khâu sắc nấu mấy ngày đêm mới sản sinh ra được mấy gallon nước. Đêm trực để nấu sắc, cũng vui cũng hát hò, tôi cũng tham gia bài “Tiếng đàn Ta-lư” vì nhớ lại lúc bị pan ở Kho Đạn ghê ngứa quá. Đến ngày bệnh nhân uống dứa nước, có Bệnh viện Trưởng xuống dự, mỗi bệnh nhân uống 1 lon cối guigoz dứa nước. Rồi ai này đều háo hức chờ kết quả. Dược sĩ Các hân hoan ra mặt, nêu chữa bằng cây dứa nước có kết quả, thì Dược sĩ cũng được điếm và có thể lên lương. Hai ngày sau thầy khoa nội cán bộ êm ru, chờ lúc tôi nghỉ giải lao, một công an, anh Hùng cán bộ công an huyện, thập thò ngoài

cửa ngõ trước ngõ sau, rồi chạy tới tôi nói nhỏ giọng rất tội nghiệp: “Báo cáo anh, tôi thành khẩn khai báo với anh, là uống dừa nước bệnh không giảm mà tăng thêm.” “Ừ, anh nói chi lạ, sai chính sách, sao mà dừa nước không trị bệnh viêm tiết niệu của anh lành hay sao?” Tôi la lên. “Dạ, thú thật với anh, cho em mấy viên Tétracycline 250mg, bệnh em có đi bậy bạ, uống dừa nước sao lành được anh?” Tôi phân trần: “Sao anh không nói trước để tôi nghiên cứu?” Từ đó trở đi, mỗi lần giao ban ở Bệnh viện, không thấy nhắc đến cây dừa nước nữa.

